

THÚ HÓA KIẾP LÀM NGƯỜI

Đầu tháng June, 2021, tôi cùng bà chị dâu đi New York City chơi. Cháu tôi ở Manhattan, nhà nhìn ra bờ sông Hudson, có thể nhìn thấy tượng thần Tự Do ở xa xa. Một buổi sáng đẹp trời, vợ chồng cháu đẩy xe lăn cho mẹ đi dạo. Tôi cũng mang mask đi theo vào Rockefeller Park dọc bờ sông rất đẹp. Nam thanh nữ tú qua lại khá đông. Rất nhiều người dẫn theo thú cưng là chó cùng đi dạo. Chó đủ cỡ đủ loại, con nào cũng quá đẹp bắt mình phải ngoái đầu nhìn lại. Có con nhỏ bằng bàn tay đứng trong cái túi trước ngực cô chủ đi xe đạp. Tôi chợt nghĩ đến mấy con chó vàng, chó vện của mình ở quê nhà, chó mực nữa, mấy con chó được nuôi không phải để làm bạn với chủ như ở xứ này!

Đã làm kiếp chó tức là không đủ phước báu để được làm người mà cũng bị kỳ thị, cũng xấu đẹp bị đối xử không công bằng. Tùy theo duyên nghiệp, chó sinh ra ở xứ này có cuộc sống khác hẳn chó sinh ra ở Trung Quốc, Đại Hàn, Việt Nam hay Căm Bốt. Và ngay ở cùng một xứ sở, số phận chó cũng thay đổi tùy theo giòng họ chó. Như con Chihuahua hay Pekingese nào ở Tàu cũng được chủ nâng niu, không như số phận của mấy con chó khác. Nhất định là vì nghiệp báo riêng của mỗi con cầu mà số phận chúng khác nhau. Tôi thật ngạc nhiên khi tìm kiếm hình ảnh chó trên mạng, thấy rằng có 9 quốc gia cho phép dân chúng hưởng thụ thú xơi thịt cây mà trong đó có Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ nữa, các bạn có tin không? Thật đó, bán thịt cây cũng như ăn thịt cây được cho là hợp pháp (legal!) ở vài tiểu bang của xứ Cờ Hoa này. Hồi tôi đi dạy ở Việt Nam có người cho tôi một con Dachshun con rất đẹp nhưng khổ một nỗi là mỗi lần tôi về đến nhà, chị mừng cuống quýt, nhảy tung bưng và té đái ở phòng khách luôn. Không thể nào dọn nước đái chó mỗi ngày nên tôi đành cho nó đi. Không biết về nhà chủ mới thì số phận nó ra sao, có dạy nó được không. Hồi còn là sinh viên, tôi cũng có nuôi một con Fox Terrier của anh bạn cùng lớp cho. Con chó con lông trắng bé tí rất dễ thương. Bạn dặn phải giữ tên nó là Tiny và phải cắt đuôi khi nó đầy tháng. Hồi ấy ông xã tôi đang là sinh viên y khoa năm thứ Năm. Anh đem dao kéo và thuốc tê đến nhà để cắt đuôi con Tiny. Khi anh vừa chụp nó thì nó la bài hãi làm tôi hoảng quá bảo thả nó ra và ôm nó lại không cho anh cắt đuôi. Vậy là Tiny của tôi là con Fox Terrier độc nhất có đuôi không nhâm lẫn vào đâu được! Lớn lên anh chàng có nhiều đào lắm nên Tiny làm cha nhiều lần. Tiny rất khôn và sạch sẽ không bao giờ làm bậy trong nhà. Nó ở với tôi được 8 năm thì một hôm đi làm về không thấy nó, gọi thì nó ở dưới gầm giường trong phòng tôi lét ra, miệng rỉ máu. Tôi ôm nó lên. Mọi người nói chắc nó ra đường ăn gì bị độc và mấy tiếng sau thì tắt thở. Từ đó tôi không nuôi thú cưng nào nữa và vẫn thương nhớ Tiny.

Trở lại mấy con chó đẹp đẽ được chủ dắt đi dạo công viên ở Manhattan, tôi chợt nghĩ có thể kiếp sau chúng lên làm người vì kiếp chó mà xinh đẹp như vậy cũng đã được nhiều phước báu lắm mà lại được chủ cưng thì tội nó không có cơ hội làm điều gì độc ác để gây quả báo xấu! Và vui thay, chỉ hai tuần sau tôi được đọc chuyện một cô bé ở Nhật, 2 tuổi, nhớ kiếp trước mình là con chó được nuôi trong nhà ấy. Xưa nay, giai thoại người chết chuyển kiếp thành heo, chó, dê, bò thì nhiều nhưng chưa hề thấy thú vật chuyển kiếp thành người như cô bé Nhật Bản này. Ngày 21 June, 2021 chuyện cô bé nhớ tiền kiếp của mình được chuyển lên mạng cùng với hình ảnh mũm mĩm dễ thương của cô ở kiếp này và của con chó ở kiếp trước.

Mẹ bé Yu-chan chia sẻ câu chuyện luân hồi của con gái 2 tuổi trên tờ “*Yomiuri Shimbun*,” một trong năm thời báo quốc gia của nước Nhật. Bà mẹ trẻ cho biết một ngày nọ, bé Yu-chan đang vừa đánh răng vừa trò chuyện với mẹ, bỗng thốt lên: “*Yu-chan hồi trước là Mofuzou!*” Rồi nói tiếp: “*Đồ ăn giòn giòn cho thú cưng rất là ngon.*” Bà sửng sờ trân trân nhìn con vì Mofuzou là tên con chó bà nuôi lúc còn độc thân. Bà chưa từng nói với con về con chó Mofuzou mà cũng chưa cho con xem hình Mofuzou. Yu-chan nói tiếp là Mofuzou có bạn tên Mofuko cùng chơi đùa. Mẹ cô cũng còn nhớ con chó Mofuko. Bà hỏi con nhiều chi tiết về con chó Mofuzou thì cô bé trả lời đúng hết. Bà đưa ra một lô hình chụp với nhiều thú cưng thì Yu-chan nhận diện được Mofuzou liền không chút do dự. Câu chuyện luân hồi lạ lùng này thu hút được nhiều độc giả và được giải thưởng của tờ Yomiruri năm 2016. Mẹ Yu-chan nói rằng trước kia mình không tin những chuyện kiếp trước kiếp sau nhưng từ khi trải qua chuyện này bà bắt đầu tìm đọc những chuyện trẻ thơ nhớ kiếp trước. Tuy thật là khó tin, nhưng không thể không tin vì chuyện đã xảy ra với chính con gái mình. Nay thì có rất nhiều sách vở ghi lại những công trình nghiên cứu về vấn đề nhớ kiếp trước kiếp sau mà tiêu biểu là cuốn *Reincarnation and Biology* gồm hai pho sách cả mấy ngàn trang của GS Bác sĩ Ian Stevenson được xuất bản lần đầu năm 1997.

Ai đi qua Sóc Trăng ở miền Tây cũng đều nghe truyền thuyết về một bà mẹ trẻ xin thầy trụ trì cứu bốn đứa con của bà bị đọa làm heo. Năm 2016, Bạch Tuyết, cô học trò năm xưa, theo tôi đi thăm Cà Mau. Trên đường về chúng tôi ghé Sóc Trăng thăm chùa Dơi, một điểm đến của du khách. Chùa Dơi có tên Miên là Mahatup, đọc trại ra là Mã Tộc, được xây cất bởi người Miên theo Phật giáo Nguyên Thủy từ ngày vùng đất này là một phần của nước Chân Lạp (Căm Bốt ngày nay). Chúng tôi được hướng dẫn ra vườn sau thăm mộ bốn con heo. Tương truyền có một đêm thầy trụ trì nằm mơ thấy một bà mẹ trẻ dẫn 4 đứa con nhỏ đến lạy xin cứu mạng. Sáng ra, con heo nái của chùa sinh bốn

heo con. Thầy nghĩ chắc linh ứng với giấc mơ nên thầy cho nuôi bốn con heo này cho đến khi chúng chết thì được chôn ở vườn sau!

Sau đây là câu chuyện người hóa kiếp thành heo mà tôi mới vừa được đọc. Chuyện xảy ra ở Ấp Đông An, xã Vĩnh Chánh, huyện Thoại Sơn, tỉnh An Giang. Con trai tên Võ Thành Đầm tự Út, 43 tuổi. Vợ là Dương Thị Chơn. Anh Đầm mơ thấy cha tên Võ Văn Minh chết năm ông 78 tuổi. Giấc mơ thứ nhất xảy ra đêm 21 tháng 10, 2013: “Út ơi, ba chết rồi đầu thai làm heo ở xóm ngoài. Trước mũi của ba có hai lần rạch xuống, đó chính là râu của ba. Còn ở đùi sau có một cái đốm đen. Khi nào tới chuồng thì ba nhảy lên mừng con.” Thức dậy, anh kể cho vợ nghe, vợ kêu là mê tín không tin. Sáu ngày sau, anh lại mơ thấy y hệt như lần trước nhưng anh vẫn lo đi làm thuê không nghĩ tới. Hai mươi ngày sau, anh lại thấy cha báo mộng, “Sao ba báo cho con hai lần mà con không đi tìm ba. Ba buồn, ba bỏ ăn nên bị người ta đè ra chích thuốc! Ông con không lý tới giấc mộng, vẫn lo đi làm. Đêm 22 tháng 11, cha về báo mộng cho con dâu: “Vợ thằng Út ơi, đi tìm ba đi. Ba khổ lắm. Ba trông đợi lắm.” Rạng ngày 23, chị vợ âm thầm đi tìm “ông già”. Khi đến chuồng heo của chị Lê Mỹ Hạnh ở xóm ngoài, quả nhiên con heo nái mới sanh một bầy bảy con. Bà Phạm Thị Cúc, mẹ chị Hạnh, kể con gái bà nuôi heo để bán thịt, không bán heo con nhưng họ bằng lòng bán con heo ấy với giá 2 triệu rưỡi khi được nghe kể về giấc mơ. Mà cũng lạ là con heo này hay nằm, buồn buồn không giống như sáu con kia. Họ sợ heo bệnh nên đã gọi thú y đến chích thuốc, trùng hợp với giấc mơ của anh Út. Chị vợ kể heo nhảy lên mừng khi chị đến chuồng và khi đem lên xe thì ngồi êm rơ. Bây giờ thì anh Út tin con heo là cha mình nên không dám cho ăn cám mà cho ăn thức ăn như người, cho uống nước trà đường, ngủ mừng. Làng trên xóm dưới chạy đến nhà thăm “cha anh Út”. Và heo cũng vui mừng chạy ra ủi ủi giò nhiều người. Heo rất thích bánh ngọt. Mặc dù trong giấc mơ cha anh có nói sau khi đem về thì cầu nguyện trong ba ngày rồi đem giết đi để ông được siêu thoát nhưng anh Út không dám giết. 41 ngày sau, heo không bị bệnh mà lăn đùng ra chết!

Hoàng Thị Quỳnh Hoa

(Nguồn: GUU.VN)

Chuyên Đề: Thầy Huỳnh Ái Tông – Ngày 03.4.2024

www.vietnamvanhien.org

